

РЕШЕНИЕ

№ 21850

гр. София, 01.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3570** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 222, ал. 2, във връзка с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

С Решение № 3063 от 18.03.2026 г. по адм. дело № 10855/2025г. на ВАС-Пето отделение, е отменено решение № 23141/4.07.2025 г. постановено по адм.д. № 3745/2025г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ за продължаване на производството за проверка за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт.

Образувано е по жалба на „Боев 93“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Д. Б., чрез пълномощник – адв. Н. П. - Т., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 4, срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458#26 от 07.08.2024 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2014-2020 за кампания 2016 г., с което е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в парцели с № 54287-53-2-2 и 54287-53-7-1 в размер на 3432.66 лв.

В жалбата се излагат доводи за издаване на оспореното уведомително писмо в противоречие с влезли в сила съдебни решения на първоинстанционния съд и решения на ВАС, с които са отменени предходни издадени на жалбоподателя уведомителни писма, с които се отказва оторизация и изплащане на финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2014-2020 за кампания 2016 г. за същите парцели. Сочи се, че същото е в пълно противоречие с влязло в сила Решение № 3456/23.05.2022

г. по адм. дело № 4092/2021 г. по описа на АССГ и Решение № 3119/23.03.2023 г. по адм. дело № 6187/2022 на ВАС, с което е изцяло отменено уведомително писмо № 02-220-2600/3458 от 15.03.2021 г., издадено от зам. изп. директор на ДФЗ за оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2016, с което на жалбоподателя в настоящото производство е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в парцели № 54287-53-1 и 5487-53-2-2 в размер на 3 432,66 лева.

Моли оспорваният акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.

В открити съдебни заседания по делото жалбоподателят се представлява от адв. Н. П. – Т., която поддържа жалбата по изложените в същата съображения и моли да бъде уважена като основателна предвид претендираната незаконосъобразност на акта.

Ответникът – зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Оспорва жалбата с представено писмено становище от юрк. П.. Излага твърдение, че оспорваният административен акт е правилен и законосъобразен, поради което моли жалбата срещу него да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 евро и възразява срещу размера на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар, тъй като делото не представлява фактическа и правна сложност.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се явява, не се представлява, не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 67-ми състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „Боев 93“ ЕООД е подал заявление за подпомагане 2016 г. с Уникален идентификационен номер УИН 22/300616/65808 от 18.05.2016 г. по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 - 2020 за кампания 2016 г.

Парцели с № 54287-53-7-1 и № 54287-53-2-2 били заети с култура „люцерна“. Съгласно писмени обяснения на представляващия дружеството, приложени по делото като част от административната преписка, тъй като добивът бил незначителен, след 30.09.2016 г. дружеството предприело разораване на парцелите на 01.11.2016 г.

На 07.11.2016 г. е извършена проверка на място от служител на РТИ-С. в присъствието на представител на дружеството с нотариално заверено пълномощно – И. Б.. В доклада за проверката е записано като забележка на експерта, че парцели с № 42507586 и № 42588006 са разорани и са под угар без заплевяване. В табличен вид са описани констатациите на същия за всеки земеделски парцел, като за парцел с № 54287-53-7-1 е записано, че отговаря на земеделски парцел в архива № 42507586, и че е декларирана култура в размер на 0,15 ха, от които са установени 0,15 ха увредена площ поради унищожаване на култура, разораване или пожар, за което не е представен документ от компетентен орган, удостоверяващ нанесена вреда от трети лица. Идентични констатации са направени по отношение на парцел с № 54287-53-2-2, за който е установена увредена площ в размер на 0,65 ха от декларираните общо 0,65 ха.

В протокола от извършената проверка представителят на дружеството е написал възразение, че засадената люцерна през м.05.2016 г. е била почти изцяло унищожена от плевелите и е дала много нисък добив, което е дало основание на производителя след изтичане на стопанската година да разоре парцелите, но това не може да се приеме за унищожаване на култура. Също така пълномощникът е декларирал, че дружеството ще спази плана за сеитбообращение и напролет /до края на м.04.2017 г./ отново ще засее люцерна.

С уведомително писмо с изх. № 01-222-2600/903 от 13.12.2016 г. от началник отдел „Регионален

технически инспекторат“ е уведомен земеделският производител, че при проверката на място са констатирани несъответствия, описани в доклада за същата, поради което му се предоставя 14-дневен срок да направи писмени забележки и възражения. На 28.12.2016 г. в указания срок управителят на дружеството е депозирал възражения срещу констатациите, съдържащи се в доклада за проверката на място. С Уведомително писмо с изх. № 01-222-2600/903 от 01.02.2017 г. управителят на дружеството е информиран, че са коректни констатираните в хода на проверката несъответствия и са в съответствие с акредитираните процедури на ДФЗ – Разплащателна агенция, тоест при извършената допълнителна административна проверка в информационната система на ДФЗ „Земеделие“ не са констатирани различия с посоченото в доклада за извършената проверка на терен.

С Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458 от 12.11.2018 г., издадено от зам. изп. директор на ДФЗ „Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2016 г. е отказано финансово подпомагане на дружеството за земеделски площи в парцели с № 54287-53-7-1 и № 54287-53-2-2 в размер на 3432,66 лв.

УП с изходящ номер № 02-220-2600/3458 от 12.11.2018 г. е оспорено от „Боев 93“ ЕООД, в резултат от което същото е отменено и е върната преписката за ново произнасяне от ДФЗ с решение № 2677/28.05.2020 г. г. на АССГ, 49 състав по административно дело № 629/2019 г., оставено в сила с решение № 13407/29.10.2020 г. на ВАС по административно дело № 8118/2010 г.

В изпълнение на съдебното решение е издадено Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458 от 15.03.2021 г. от зам. изп. директор на ДФЗ „Земеделие“, с което е постановен отказ от финансово подпомагане на дружеството за горепосочените парцели. Последното е отменено и преписката е върната за ново произнасяне от ДФЗ с решение № 3456/23.05.2022 г. на АССГ, 16 състав по административно дело № 4092/2021 г., оставено в сила с решение № 3119/23.03.2023 г. на ВАС по административно дело № 6187/2022 г.

В изпълнение на последното съдебно решение на 07.08.2024 г. е издадено Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458#26 от 07.08.2024 г., с което зам. - изпълнителният директор на ДФЗ отново е отказал финансово подпомагане за същите парцели. Административният орган е изложил мотиви, че във връзка със заявление с УИН: 22/300616/66808 е извършена проверка на място, в резултат от която е установено, че парцели с номера 54287-53-7-1 и 54287-53-2-2 са разорани и са под угар, без заплевяване. В оспореното писмо е направена констатация, че е установена площ от посочените парцели с унищожена култура, за която земеделският стопанин не е информирал ДФЗ в определения 15-дневен срок и не е предоставил документи, съгласно чл. 32 от Наредба 4 за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 - 2020 и Методика за намаляване и отказване на плащанията по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 - 2020, утвърдена на основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 - 2020 г. Административният орган е направил заключение, че за увредената площ не се допуска финансово подпомагане и се счита за наддекларирана, съгласно Методика за намаляване и отказване на плащанията по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 - 2020, утвърдена със Заповед № РД 09-144 от 23.02.2017 г., издадена от министъра на земеделието и храните. Като част от уведомителното писмо са приложени две таблици, ведно с описание на съдържанието на техните колони.

С решение № 23141 от 04.07.2025 г. по адм. дело № 3745 от 2025 г. по описа на Административен съд София-град е отменено уведомителното писмо, след като съдебният състав е приел, че е издадено в противоречие с решение № 3456/23.05.2022 г. на АССГ, 16 състав по административно

дело № 4092/2021 г., оставено в сила с решение № 3119/23.03.2023 г. на ВАС по административно дело № 6187/2022 г., което обуславя нищожността на същото на основание чл. 177, ал. 2 от АПК. В мотивите на решение № 23141 от 04.07.2025 г. по адм. дело № 3745 от 2025 г. по описа на Административен съд София-град е посочено, че при отмяната на предходното УП с решение по адм. дело № 4092/2021 г. по описа на АССГ, 16-ти състав съдът е изложил подробни мотиви, като, вместо да съобрази дадените с него задължителни указания, административният орган е преповторил съдържанието на предходния акт, с който е отказал изплащане на финансово подпомагане на дружеството.

Решение № 23141 от 04.07.2025 г. по адм. дело № 3745 от 2025 г. по описа на Административен съд София-град е отменено с решение № 3063 от 18.03.2026 г. по адм. дело № 10855/2025 г. на ВАС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. В мотивите на последното решение е посочено, че при съпоставяне на фактическите основания в двете последни уведомления от 15.03.2021 г. и 07.08.2024 г. е видно, че няма тъждество, поради което правният извод на съда за тъждество е необоснован. Съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК, на която се е позовал административният съд, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. За да е налице тази хипотеза оспорваният административен акт следва да е повторно издаден акт от административния орган със същото съдържание като отменения, т. е. - да е налице административен акт, с който са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. В конкретния случай, обратно на приетото от административния съд, тези изисквания не са налице. Фактическите основания на двете уведомителни писма са различни, което дори е признато в мотивите на решението. Административният орган изрично е посочил, че не са спазени изискванията за управление. Посочено е, че дали посочените в уведомителното писмо като изяснени в административното производство обстоятелства попадат в правното основание за отказ за подпомагане, е въпрос на съдебен контрол за материална законосъобразност, на който следва да бъде отговорено при новото разглеждане на делото.

Във връзка с изложеното е образувано настоящото съдебно производство – в изпълнение на решение № 3063 от 18.03.2026 г. по адм. дело № 10855/2025 г. на ВАС. Предвид разпоредбата на чл. 224 от АПК, съгласно която указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото, настоящият съдебен състав приема за безспорно установено, че Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458#26 от 07.08.2024 г. не противоречи на решение № 3456/23.05.2022 г. на АССГ, 16 състав по административно дело № 4092/2021 г., оставено в сила с решение № 3119/23.03.2023 г. на ВАС, поради липсата на тъждество между правното основание на същото и това, посочено в Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458 от 15.03.2021 г. от зам. изп. директор на ДФ „Земеделие“. С оглед дадените указания по тълкуването и прилагането на закона при проверката за материална законосъобразност на акта настоящият състав следва да прецени дали са изпълнени предпоставките за направената от органа констатация, че не са спазени от жалбоподателя изискванията за управление.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка и в хода на предишните съдебни производства, като са приобщени същите към настоящото дело.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

С процесната жалба се оспорва подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, съгласно общата клауза за обжалваемост на административните актове (чл. 120, ал. 2 от КРБ и чл. 145, ал. 1 от АПК). Жалбата е подадена в

срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с право и интерес от оспорване като неблагоприятно засегнато, поради което е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само до обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 13 от ДР на Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на Европейския съюз. По силата на чл. 11а от ЗПЗП, Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за РБ за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. В чл. 20а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от ЗПЗП е регламентирано, че изпълнителният директор на ДФЗ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и я представлява, съответно по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП може да делегира своите правомощия на други лица - заместник-изпълнителните директори и директорите на областните дирекции на фонда. Процесното Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458#26 от 07.08.2024 г. е издадено от зам.-изпълнителен директор на ДФЗ П. С., на която са делегирани съответни правомощия по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, въз основа на издадена заповед с № 03-РД/3203/1/24.07.2023 г. на изпълнителния директор на ДФЗ, с чиято т. 1 изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ П. С. правомощия да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за финансово подпомагане, които са подали заявления по реда на Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Съгласно чл. 1, т. 22 от тази наредба, в относимата редакция към ДВ. бр. 16 от 27 февруари 2015 г., в приложното ѝ поле е мярка 11 „Биологично земеделие“. Следователно оспореното УП е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по делегация правомощия.

По отношение на съответствието на оспорвания акт с изискванията за форма съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, във вр. с чл. 146, т. 3 от АПК, следва да се уточни, че уведомителните писма, издавани от ответника по повод на подадени заявления за подпомагане на земеделски производители, представляват индивидуални административни актове, поради което същите следва да отговарят на общите изисквания за административните актове, посочени в чл. 59 от АПК. Неразделна част от уведомителните писма са таблиците, в които са отразени общата сума, заявена за финансово подпомагане, оторизираните суми, извършените намаления и плащания. Спецификата на производството по подпомагане на земеделските производители е наложила издаване на уведомителните писма с таблична и пояснителна част. От съдържащите се в таблиците към акта данни се установява фактическата обстановка и приложимата правна норма, които са мотивирали органа да постанови оспорвания отказ за оторизация и изплащане на финансово подпомагане.

Посочено е в таблицата към акта, че за парцел с № 54287-53-7-1 е декларирана площ в размер на

0,15 ха, от които са установени 0,15 ха площ с унищожена култура, а за парцел с № 54287-53-2-2, с деклариран общо 0,65 ха, е установена площ с увредена култура в размер на 0,65 ха. Данните са поместени в таблица „площ на парцела след намаления за неспазени изисквания по управление“. В поясненията под таблицата е посочено, че в колона 6 се вписва площ на парцел с установена унищожена култура, за която земеделският стопанин не е информирал ДФЗ в определения 15-дневен срок и не е предоставил документи съгласно чл. 32 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 – 2020. Допълнено е, че при извършената проверка на място е установено унищожаване на декларираната култура върху заявени за подпомагане парцели с № 54287-53-7-1 и № 54287-53-2-2, за което земеделският стопанин не е информирал ДФЗ в 15-дневния срок и не е представил документи съгласно чл. 32 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 – 2020, като за увредената площ не се допуска финансово подпомагане и се счита за наддекларирана съгласно Методика за намаляване и отказване на плащанията по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 – 2020, утвърдена със заповед № РД09-144 от 23.02.2017 г., издадена от министъра на земеделието и храните. По-надолу е посочено, че при изчисление на плащанията на площ не се взема предвид резултатът от колона 6 за изчисляване на установената площ на парцел.

На основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г., ДВ. бр.16 от 27 февруари 2015 г., когато при проверка на място или административни проверки се установи, че за съответните парцели, пчелни семейства или животни не са спазени базовите изисквания съгласно приложение № 2, минималните изисквания за торене и използване на продукти за растителна защита съгласно приложение № 3 и изискванията по управление, плащанията за биологичните дейности се отказват или намаляват съгласно методика, утвърдена от министъра на земеделието и храните.

Изискванията по управление са уредени в глава Пета, от чл. 27 до чл. 37 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. Съгласно чл. 32 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г., ДВ. бр.16 от 27 февруари 2015 г., земеделските стопани са длъжни при нанасяне на вреда от трети лица, унищожаване на култура върху заявен за подпомагане парцел или част от него, разораване на пасища или пожар да уведомят писмено ДФЗ - РА, в срок от 15 работни дни от настъпване на събитието, като представят копие от документ от съответния компетентен административен орган. В настоящия случай е безспорно установено, че унищожаването на културата в процесните парцели е установено при извършената теренна проверка в периоди 08.11 – 18.11.2016 г. В доклада от проверката е отбелязано, че е установена увредена площ поради унищожаване на култура, разораване или пожар, за което не е представен документ от компетентен орган, удостоверяващ нанесена вреда от трети лица. Жалбоподателят не представя доказателства, с които да обори тази констатация. При проверката е присъствал негов представител, който е подписал протокола на 18.11.2016 г. и е изложил в него възражения, че парцелите, заявени през май 2016 г. като заети с люцерна, са разорани на 01.11.2016 г. Като причина е посочено, че добивът бил много нисък, а засятата култура била слаба.

По делото е представена Методика за намаляване и отказване на плащанията по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 – 2020, утвърдена, на основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014 - 2020 г., със Заповед № РД09-144 от 23.02.2017 г., издадена от министъра на земеделието и храните. Съгласно посоченото в същата относно направление „Биологично растениевъдство“, в табличен вид са дефинирани две отделни основания за намаляване и отказване на плащания, като за установени парцели, които не се контролират от контролиращото лице, е предвидено 100 % от засегнатия БЗС. Макар да не е посочено в акта конкретното основание за извършеното намаляване/отказване

на финансовото подпомагане, липсва съмнение, че в случая се касае за първото от изброените в таблицата. Другото основание е неспазване на изискванията на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 27 юни 2007 г., което не е относимо в случая с оглед фактическото описание на установените несъответствия – унищожаване на културата чрез разораване на парцелите, без да е уведомен ДФЗ – Разплащателна агенция и без да се представя документ от компетентен орган за това. Жалбоподателят съобщава за извършеното разораване едва при предявяване на протокола от проверката на място, като в горепосоченото писмено възражение от 28.12.2016 г. признава, че е разорал люцерната без документ или разрешение от сертифициращия орган, тъй като последният му отговорил, че не му е необходим такъв. Липсват доказателства в подкрепа на последното твърдение, във връзка с което жалбоподателят не излага допълнителна конкретика по какъв начин се е свързал със сертифициращия орган и по какъв ред е получил цитирания отговор, както и от кое длъжностно лице. С оглед на изложеното съдът споделя изводите на ответния административен орган, че не са спазени изискванията по управление, визирани в чл. 32 от Наредба № 4/2015 г., в 15-дневен срок от унищожаване на културата чрез разораване земеделският производител да уведоми за това ДФЗ – Разплащателна агенция.

Доказано е посоченото в оспорвания акт основание за постановления отказ за финансово подпомагане на отношение на двата процесни парцела № 54287-53-2-2 и № 54287-53-7-1 в размер на 3432.66 лв., което съответства на предвиденото в закона към датата на извършване на проверката и констатиране на несъответствията, както и при съобразяване чл. 142, ал. 1 от АПК. Размерът на намаляването на финансовото подпомагане е определен при спазване на горепосочената методика, приета по законова делегация на чл. 13 от Наредба № 4/2015 г. от посочения в нормата орган.

С тези мотиви съдът намира жалбата за неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

По разноските в производството:

При този изход на делото на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 евро, определено на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно заявена претенция от същия.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Боев 93“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/3458#26 от 07.08.2024 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 за кампания 2016 г., с което е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в парцели с № 54287-53-2-2 и № 54287-53-7-1 в размер на 3432.66 лв.

ОСЪЖДА „Боев 93“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100,00 (сто) евро за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: